

Čo ešte včera bolo nepredstaviteľné, dnes je realita. Revolúcia napreduje, zlo sa radikalizuje

- CZ24 News | 29. října 2022

Keď človek len letmo prejde správy, hoci iba za posledný týždeň, je mu jasné, že „na Západe nič nové“, Revolúcia usilujúca sa rozvrátiť kresťanský poriadok minimálne od Lutherovej „reformácie“ ustavične napreduje, ba naberať na obrátkach, pričom stále prekračuje ďalšie a ďalšie hranice, donedávna považované za neprekročiteľné.

Ilustračný obrázok – Jean Duplessis-Bertaux, *Útok na Tuillerijský palác*
zdroj: picryl.com / public domain

Viceprezidentka Spojených štátov Kamala Harrisová [presadzuje prijatie zákona](#) umožňujúceho potrat prakticky až do narodenia dieťaťa, newyorská sudkyňa otvorila dvere [právnemu uznaniu](#) tzv. multipartnerských vzťahov, keď sa v rozhodnutí vyjadrila, že právna ochrana vzťahov osôb rovnakého pohlavia by sa nemala obmedzovať iba na dve osoby, v Berlíne sú zriaďované LGBT škôlky a novozélandskí katolícki biskupi [vydali dokument](#) o „sexuálnej rozmanitosti“ pre katolícke školy, ktorý obhajcovia LGBT chvália za to, že podporuje „láskyplný rodinný život“ LGBT osôb. Podľa biskupov identifikácia „LGBTQIA+“ je v súlade s Božou vôľou, pričom zdôrazňujú: „*Ste vítaní a uznávaní ako stvorení na Boží obraz a podobu vrátane vašej sexuálnej identity.*“

Španielsky denník [El Mundo](#) pripomína škandál, ktorý v Španielsku vyvolali slová obhajoby pederastie z úst Irene Monterovej, ministerky vo vláde vedenej socialistom Sanchezom: „*Deti majú právo vedieť, že môžu milovať alebo mať sex s kým len chcú, pokiaľ s tým súhlasia, a to sú práva, ktoré treba uznať.*“

Všetkých päť spomínaných – a viac menej náhodne vybraných – prípadov je svedectvom postupu Revolúcie, ktorá sa stáva čoraz radikálnejšia, keď postupne zhadzuje masky tolerantnosti či „menšieho zla“, pretože sa už nemusí toľko pretvarovať.

Keď v Spojených štátoch (a nielen tam) revolučné sily na potrate až do narodenia dieťaťa (!) nielenže nevidia nič zlé, ale považujú to za neodňateľné právo ženy, je to výsledok dlhšieho procesu napredovania zla. Zatiaľ čo spočiatku sami zástancovia prípustnosti potratov zdôrazňovali, že aj podľa nich sú umelé potraty zlom, ale ide o nevyhnutné či menšie zlo, pretože ak nebudú zákonom povolené, budú sa aj tak robiť načierno, a preto je lepšie tomu predísť a vykonávať ich v civilizovaných, legálnych podmienkach. TAKTO ešte donedávna argumentovali zástancovia potratov.

Hneď po tom, ako boli „vybojované“, sa však začali, spočiatku iba nesmelo, pýtať: Prečo len počas prvých dvanástich týždňov? Prečo nie až do štvrtého mesiaca? Alebo piateho? A prečo nie ôsmeho? V Spojených štátoch amerických to zachádza tak ďaleko, že je dovolené zabiť dieťa do deviateho mesiaca, ba ešte aj po narodení. Je možné mu slobodne odrezať hlavu!

Pozorujeme aj inú zmenu: potraty prestávajú byť menším, nevyhnutným zlom – stávajú sa – dobrom. Tvrdí sa, že je to základné právo ženy, že na tom nie je nič zlé, ba naopak, je to vraj znak dôstojnosti a autonómie ženy!

V tejto logike funguje zlo!

Pokiaľ ide o rozhodnutie newyorskej sudkyne o právnom uznaní polyamorných vzťahov, vybavila sa mi skúsenosť Vladimíra Palka z čias, keď bol ministrom vnútra, s ktorou sa podelil v knihe *Levy prichádzajú*, keď sa osobne stretol so španielskym ministrom spravodlivosti, za vlády ktorého bolo v roku 2005 uzákonené manželstvo osôb rovnakého pohlavia, vrátane možnosti adopcie detí:

Povedal som, že ako odporca homosexuálneho manželstva dostávam niekedy od zástancov otázku: „Kto ste Vy, pán Palko, že bránite dvom mužom, ktorí sa majú radi, aby žili spolu v manželstve?“ Spýtal som sa (ministra) Aguilara, ako by odpovedal na analogickú otázku typu: „Kto ste Vy, pán Aguilar, že chcete brániť mladíkovi a trom dievčatám, ktorí sa všetci majú radi, žiť v šťastnom manželstve?“ Aguilar sa usmial a povedal, že nesúhlasí s mnohoženstvom preto, lebo verejná mienka v Španielsku nie je naklonená tejto myšlienke. Ak by bola, tak by s mnohoženstvom súhlasil.

Ani na Slovensku nie je verejná mienka naklonená tejto myšlienke, ale pracuje sa na tom. Mienkotvorný [Denník N](#) prikladá k tomu svoje polienko, keď medzi inými zverejnil (PR?) článok – rozhovor s psychologičkou Denisou Hnatkovičovou pod titulom *V polyamornom vzťahu nemá nikto trpieť, bolo by to zneužitím polyamorie*, o ktorom sa psychologička vyjadrila, že „hoci je v zahraničí už polyamoria veľmi rozšírená, u nás sa o nej hovorí veľmi málo. Aj preto sme sa báli, či vôbec nájdeme dosť účastníkov ochotných zapojiť sa do výskumu, ale nakoniec s tým vôbec nebol problém. Dokonca sa nám potvrdzuje, že dnes je to už pre mnohých príťažlivý koncept.“ Na otázku redaktorky, ako si to vysvetľuje a čím ich to láka, psychologička odpovedala: „Myslím si, že najmä hodnotami, ktoré v tom nachádzajú. Pri polyamorii ide v podstate o etickú a zodpovednú nonmonogamiu“ (!).

Nesmejme sa tomu! Je viac než isté, že pri tomto trende bude spochybňovanie aj polyamorie o niekoľko rokov trestný čin.

Vyhlasenie španielskej ministerky Irene Monterovej o pederastii ako ľudskom práve je ďalším dôkazom toho, že zlo a zloba majú tendenciu sa radikalizovať. Ak zlo nie je držané na uzde, ak nie je obmedzované, ak je tolerované ba ešte podporované, nadobúda čoraz absurdnejšiu a hroznejšiu formu.

Mnohí si možno kladú otázku: Dokedy to ešte bude takto napredovať? Odpoveď znie: až do úplného konca. Veď prečo by sa to napredovanie vôbec malo zastaviť? Má svoju logiku a ak chceme čeliť tomuto procesu rozkladu, musíme v tom mať najprv jasno a nežiť v ilúzii, že sa to napokon samo od seba zastaví na nejakej prijateľnej úrovni. Nezastaví!

Keď v Kanade prijali zákon o registrovaných partnerstvách, zavládlo presvedčenie, že bude pokoj, že boli splnené požiadavky časti homosexuálne cítiacich Kanadanov (či skôr síl, ktoré nimi manipulovali), ktorí sa dovtedy sťažovali na diskrimináciu, ba na prenasledovanie. Veľký omyl! Po čase sa začali dožadovať manželstva s tým, že o adopcie určite nestoja, podobne ako sa predtým zaprisahávali, že im stačia registrované partnerstvá. Stačilo niekoľko mesiacov a div sa svete: už bola na stole požiadavka o schválení adopcií homosexuálnymi pármí! A popritom boli priebežne prijímané zákony proti nenávisťným prejavom (z angl. hate speech), takže teraz sa karta obrátila a prenasledovaní sú tí, ktorí sú kritickí voči gejovskej propagande.

Mnohí, a medzi nimi aj veľká časť katolíkov, veria, že tento proces sa dá zastaviť niekde na polceste, že existuje akýsi správny umiernený sekularizmus a že treba podporovať zákony, ktoré ak nie sú úplne správne, tak aspoň nie sú príliš zlé. Neuvedomujú si, že majú do činenia s Revolúciou, ktorá sa vo svojej podstate nikdy nemôže zastaviť. Neexistuje nič také ako „dovŕšená“, uspokojená Revolúcia. Aj pederastia, ktorú obhajuje španielska ministerka Irene Monterová, je toho jedným z dôkazov.

To, že novozélandskí biskupi povzbudzujú študentov, aby „boli sami sebou“, a to aj v prípade, že sa študenti identifikujú ako „LGBTQIA+“, čo je vraj v súlade s Božou vôľou, je len pokračovaním trendu, ktorého avantgardou je nemecká hierarchia, pričom v tesnom závese za ňou sú biskupi belgickí, americkí, rakúski, až na pár výnimiek talianski, francúzski atď., za hlbokého mlčania drvivej väčšiny svetového episkopátu, azda s výnimkou Afriky.

Keď Cirkev akceptuje Revolúciu, musí vedieť, že ju bude musieť akceptovať – až do konca, pretože reťaz tohto procesu bude mať v budúcnosti ďalšie články. Keď akceptuje Revolúciu v spoločnosti a politike, musí si byť vedomá, že ju bude musieť akceptovať aj vo svojom vnútri. Pokiaľ k tomu nezaujme jasný energický postoj.

V takom prípade však bude musieť počítať s tým, že stratí priazeň mocných tohto sveta.

Ale zachráni množstvo duší.

No povedzte, nebol by to dobrý „obchod“?

ZDROJ: christianitas AUTOR: Mikuláš Hučko